

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou ve věci žalobce **M. K.**, bytem, Slovenská republika, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o změnu výše invalidního důchodu, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14.2.2014, č.j. 690 814 8181/315-JPA,

t a k t o :

I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, ze dne 14.2.2014, č.j. 690 814 8181/315-JPA, s e z r u š u j e a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žalobci se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 14.2.2014, č.j. 690 814 8181/315-JPA, žalovaná změnila rozhodnutí ČSSZ ze dne 3.10.2013, č.j. 690 814 8181/428 tak, že ho doplnila o výroky ve znění II. Podle ust. čl. II. bodu 3 zák. č. 220/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o důchodovém pojištění) a některé další zákony a podle ust. § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění od 21.3.2013 účastníku řízení náleží namísto invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně v dosavadní výši 4.553 Kč měsíčně. III. podle vyhl. č. 296/2013 Sb., o výši všeobecného vyměřovacího základu za rok 2012 přepočítacího koeficientu pro úpravu všeobecného vyměřovacího základu za rok 2012, redukčních hranic pro stanovení výpočtového základu pro rok 2014 a základní výměry důchodu stanovené pro rok 2014 a o zvýšení důchodů v roce 2014 se od ledna 2014 zvyšuje procentní výměra invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně na 2.232 Kč měsíčně, základní výměra invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně na 2.340 Kč, celkem náleží 4.572 Kč měsíčně. Ve zbytku rozhodnutí ČSSZ potvrdila a námítky účastníka řízení zamítla. Rozhodnutím ČSSZ ze dne 3.10.2013, č.j. 690 814 8181/428 zamítla účastníku řízení podle ust. § 41 odst. 3 a pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění a s přihlédnutím k čl. 46 Nařízení Evropského parlamentu a Rady

(ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení žádost o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu. V námitkách se účastník řízení domáhal přezkoumání zdravotního stavu z důvodu jeho zhoršení a s napadeným rozhodnutím vyslovil nesouhlas. Žalovaná přezkoumala napadené rozhodnutí vzhledem k námitce účastníka řízení a posoudila invaliditu podle § 5 písm. j) a § 8 odst. 9 zák. č. 582/1991 Sb. Nové posouzení zdravotního stavu účastníka řízení lékařem LPS bylo provedeno dne 21.1.2014 pro účely námitkového řízení. Tímto novým posudkem o invaliditě bylo zjištěno, že účastník řízení je invalidní a jedná se o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění, neboť míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu činila 65% podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu uvedené v kap. XV, oddíl B, položka 1b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Datum vzniku invalidity bylo stanoveno na den 21.3.2013.

V žalobě žalobce namítal, že posudky ze kterých žalovaná vycházela, nebyly kompletní, neobjektivně hodnotily jeho zdravotní stav a míru poklesu pracovní schopnosti, poukázal na chybný Protokol Sociální pojišťovny pobočky Rimavská Sobota, který je v rozporu s odbornými lékařskými nálezy. Navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil. Proto i ČSSZ neposoudila zdravotní stav objektivně, komplexně a přesvědčivě, neboť nevzala v úvahu nové lékařské nálezy zaslané komisi dne 10.1.2014. Navrhl, aby rozhodnutí bylo zrušeno.

Žalovaná ve vyjádření navrhla důkaz posudkem PK MPSV s tím, že rozhodnutí ponechává na výsledku dokazování u soudu.

Soud vyžádal posudek od Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“) v Brně, který podala dne 23.10.2014 se závěrem, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl posuzovaný invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění a šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) téhož zákona a nešlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) téhož zákona. Posudková komise hodnotila rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu dolní sazbou rozmezí v kap. XV, oddíl B, položka 1 písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., tj. 50% a s přihlédnutím k dalším postižením zvolila horní hranici procentuální hodnoty, tj. 60%.

Při soudním jednání dne 2.12.2014 žalobce vyslovil nesouhlas s posudkem a namítal, že Pražská správa sociálního zabezpečení stanovila pokles pracovní schopnosti pro rozhodující zdravotní postižení ve výši 60% a 5% navýšila, ve vypracovaném posudku je zdravotní stav zhodnocen 50% a pro další postižení navýšeno o 10% na celkových 60%. Podle žalobce, pokud by Pražská správa sociálního zabezpečení měla k dispozici posudek ze dne 29.1.2014 určitě by byl stanoven pokles pracovní schopnosti celkem ve výši 70%. Předložil všechny lékařské nálezy o svém zdravotním stavu. Žalobce vyslovil domněnku, že by měl být v posudkové komisi prohlédnut a mohl rovněž předložit úplnou zdravotní dokumentaci včetně rentgenových snímků, neboť až dosud mu bylo sdělováno, že se jednání nemusí zúčastnit, že je dokumentace dostatečná.

Vzhledem k námitce, zejména osobní účasti žalobce při zasedání komise a předložení úplné zdravotní dokumentace soud vyžádal doplňující posudek, který byl vypracován dne 3.3.2015. Při zasedání komise byl posuzovaný vyšetřen, komise prostudovala obsáhlou rentgenologickou dokumentaci, kterou neměla k dispozici předchozí PK, prvoinstanční, ani námitkový lékař a i z doby před podáním žádosti o posouzení zdravotního stavu ve věci invalidity (ze dne 24.10.2012). Za účasti klinického ortopeda, na základě této dokumentace

posudková komise došla k odlišnému posudkovému závěru. K datu vydání napadeného rozhodnutí šlo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byl stav po amputaci pravé dolní končetiny ve stehně s těžkou artrózou kyčelního kloubu. Pokles pracovní schopnosti posuzovaného komise stanovila podle kap. XV, oddíl B, položka 1, písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., v platném znění, ve výši 60% na horní hranici daného procentního rozmezí pro těžkou artrózu až ankylózu pravého kyčelního kloubu s těžce porušenou funkcí kloubu, která i přes vyhovující oprotézování omezuje podstatně dynamickou funkci dolní končetiny. Vzhledem k ostatním zdravotním postižením (artróza levého kyčelního i kolenního kloubu, bolestivý páteřní syndrom) komise zvýšila hodnocení o 10% na celkových 70%. K datu vydání napadeného rozhodnutí šlo u posuzovaného o invaliditu třetího stupně, jejíž vznik komise zvolila dne 21.3.2013 shodně s posudkem lékaře Sociální pojišťovny – ústředí Bratislava a to dnem podání žádosti o zvýšení stupně invalidity.

Žalovaná nenavrhla další dokazování a ponechala na rozhodnutí soudu s ohledem na provedený důkaz.

Na základě shora provedeného důkazu posudky PK MPSV v Brně ze dne 23.10.2014 a 3.3.2015, podle soudu posudková komise zhodnotila zdravotní stav žalobce objektivně, komplexně a přesvědčivě a soud tak dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. K datu vydání napadeného rozhodnutí dne 14.2.2014 byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění a šlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) téhož zákona. Vznik invalidity komise stanovila dnem 21.3.2013.

Na základě tohoto závěru soud zrušil napadené rozhodnutí ve smyslu ust. § 78 odst. 1 soudního řádu správního. Žalovaná je v dalším řízení vázána právním názorem soudu, že žalobce byl k datu napadeného rozhodnutí dne 14.2.2014 invalidní a šlo o invaliditu III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění. Vznik této invalidity je dnem 21.3.2013.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má úspěšný žalobce právo na náhradu nákladů řízení. Ten však náklady řízení nežádal.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 21. dubna 2015

JUDr. Milada Haplová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Karolina Marešová